Doğan Kardeş

SAYI 41 9 EKİM 1972 100 KURUŞ

KÜÇÜK YAŞTA MÜZİK SEVGİSİ

Bu sayımızda çok seveceğiniz bir de güzel Hikâyemiz var!

ÇİLLİ HOROZ

KAPLANLAR VADİSİ

HOPKINS'İN PLÂNI GERÇEKTEN ÇOK BASİT GÖZÜKÜYORDU... FAKAT, BU SIRADA SAM'İN MEYHANESİNDE OLANLARA BİR GÖZ ATALIM...

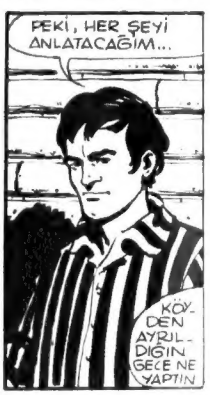

ÖZET: Monroe ailesini kızılderililerin elinden kurtaran Büyük Avcı Ted, Monroe'den uzaklaştığında, sarı geyik Stella'ya saldırır. Durumu öğrenen Ted işin içyüzünü araştırmaya başlar. Fred'in bir sırrı vardır.

FRED ÇOK ZOR DURUMDA KALMIŞTI... GENÇ KIZI KORUMAK İSTERKEN KATİL ZANLISI OLMUŞTU... DERİN BİR SESSİZLİK İÇİNDE DÜŞÜNÜYORDU..

ARKASI VAR.

BİR ORTAÇAĞ ŞEHRİNDE HAYAT

Gelin çocuklar bugün birlikte Ortaçağ'daki yaşayışa şöyle bir göz atalım. Hayal gücümüzü biraz işletecek olursak günümüz görüşlerinden uzak olan ortaçağ insanının sokaklarda dertsiz, üzüntüsüz dolaştıklarını görür gibi oluruz. Yüzlerce yıl önce yaşamış olan bu insanlar da rakamlarla uğraşmışlar, ticaret işlerini düzenleyebilmek için bankerlerin ve noterlerin kapılarını aşındırmışlardı. Buna rağmen günümüz insanı kadar rahatına düşkün değillerdi. Onlar için hayatın belli bir amacı iyi yemek yemek, iyi şiir yazmak ve okumak, yoksul ve yardıma muhtaçlara yardım etmek, hastaları gözetmekti.

Şehirlerini dıştan kale ve surlar çevrelerdi. Ve bunların etrafında küçük köyler ve dağınık evler kurulmuştu. Ortaçağın insanı günümüzdeki gibi belirli kurallara bağlı olmadıklarından gelişigüzel yerlere diledikleri tarzda ev yaparlardı. Bu yüzden şehre girmeden dağınık köy ve evlere rastlanıyordu. Bu düzensizlik ve plânsızlık şehir içlerinde de göze batmaktaydı. Soylu ve yönetici durumunda olan kişilerin evleri, herhangi bir halk ayaklanmasına karşı koyabilmek için taştan yapılmış olup, pencerelerinde kalın demirler vardı. Öbür evler tahta ve kerpiçten yapılırdı.

Evlerin çoğunda bugün alıştığımız konfordan eser yoktu. Örneğin bir banyo dairesi günümüze gelen kalıntılar arasında rastlanmayan bir şeydi. Çünkü insanlar o zaman temizlikten, hele yıkanmaktan pek anlamıyorlardı.

Günün ışımasıyla birlikte cadde ve sokaklara pazarlar kurulur, belirli maddeler satılırdı. Suçlular rastgele bir idarecinin emriyle asılır ve kesilirdi. Gündüzün tüm bu kalabalığı gece yerini büyük bir sessizliğe bırakır ve sokaklarda gece ışıksız dolaşılmazdı. Ayrıca geceleri gündüzün bütün çöpleri pencerelerden aşağıya atılırdı. Bunun için Paris'te geceleri «Suya dikkat!» sesiyle yoldan geçenleri uyardıktan sonra bulaşık sularını veya çöpleri yola atarlardı. Ayrıca şehirler ormanlara yakın olduğu için gece şehre kadar inen vahşi hayvanlardan da korkarlardı.

Ortaçağdaki gece bekçileri, sokakları aydınlatmakla da görevliydiler. Ellerinde meşale, sokak sokak gezen bekçiler böylece şehri hırsızlardan da koruyorlardı.

Gemilerin Karanlıktaki Kurtarıcıları :

DENİZ FENERLERİ

 Issız kıyılarda, liman girişlerinde, tehlikeli kayaların üzerinde, denize doğru uzanan burunlarda hepiniz, tepeleri camlı yuvarlak, taş veya beton kuleler görmüşsünüzdür... İşte bu kuleler deniz fenerleridir.

Fenerlerin en büyük ödevleri, geceleri gemilere yol göstermek ve bulundukları yer hakkında bilgi vermektir. Bu sebeple, silindirsel gövdelerinin üzerinde bir lamba dairesi vardır. Burada, çok kuvvetli bir ampul ve özel merceklerde meydana gelmiş bir projektör bulunur. Elektrik ya kablolarla karadan alınır, ya da bir jenaratörle fenerin içinde elde edilir. Elektrik sağlanamayan yerlerde ise fener petrol kullanılarak yakılır.

Bazı fenerlerin ışıkları 50 kilometre uzaktan dahi görülebilir. Bu kadar büyük bir mesafeyi aydınlatabilmesi de, fenerin lamba dairesindeki özel mercekler sayesinde mümkün olabilmektedir.

Bütün fenerlerin kendilerine göre bir lisanı vardır. Yani bir fener, etrafına değişik ışık demetleri gönderip söner, bütün kaptanlar bulundukları ülkenin fenerlerine ait büyük bir bilgiye sahiptirler. Böylece bir acil durumda bu ışıklar sayesinde hangi limana yakın olduklarını anlar, ona göre manevra yaparlar.

Tarihte ilk fener, Mısırda, İskenderiye'de yapılmıştı. M.Ö. 331 yılında yapılan İskenderiye feneri 120 metre yüksekliğiyle bugün bile akla durgunluk vermektedir. O zamanlar fenerlerin içinde reçineli odun yakılıyor, büyük aynalarla yansıtılan ışık da bugünkü en modern fenerin yansıttığı gibi elli kilometre uzaktan görülebiliyordu.

Tarihte Bu Hafta

9 EKİM 15 EKİM ARASI

● **9 EKİM 1944**
Anıt-Kabir'in temel atma töreni yapılmıştı.

● **10 EKİM 1578**
Sokullu Mustafa Paşa idam edilmişti.

● **11 EKİM 1922**
Mudanya mütarekesi imzalanmıştı. Bu mütareke, Kurtuluş savaşında kazandığımız büyük zafer üzerine İngiliz, Fransız ve İtalyanlar'la imzalanmıştır.

● **12 EKİM 1492**
Amerika kıtası keşfedilmişti. Böyle bir kıtanın olduğu bu tarihe dek bilinmiyordu. Coğrafya bilgisinin artması ve cesur denizcilerin yetişmesiyle yeni keşifler yapıldı. Amerika'ya ilk ayak basan kişinin Kristof Kolomb olduğu yazılır. Ama bundan önce de kıtaya ayak basanlar olmuştur. Bunların Vikingler olduğu sanılmaktadır.

● **13 EKİM 1923**
Ankara başkent olmuştu. Millet Meclisinde birçok tartışmalara yol açan başkent sorununu Atatürk çözmüş ve Anadolu'nun her köşesiyle yakın irtibat kurulabileceği düşüncesiyle Ankara başkent yapılmıştı.

● **14 EKİM 1529**
Viyana'ya son taarruz yapılmıştı.

● **15 EKİM 1961**
Yeni Anayasa'ya göre, İlk Millet Meclisi ve Senato seçimi yapılmıştı.

ZAMANIN ÖTESİNDE

14 YARASA ADAM

Gelecek Hafta: YENİ BİR SERÜVEN BAŞLIYOR...

FIRTINA KUŞLARI

21

BİR ASYA ÜLKESİNDE DEPREM SONUNDA ÇIKAN YANGINI BASTIRMAK İÇİN FIRTINA KUŞLARI YARDIMA ÇAĞIRILMIŞTI. BRAINS ŞAŞIRTICI BİR İDDİA İLERİ SÜRDÜ...

EVET, VİRGİL! BENCE BU DEPREMLER İNSAN ELİYLE YARATILIYOR!

OLUR ŞEY DEĞİL! PEKİ, BUNU YAPAN KİMLER ACABA?

SONRA NE GİBİ BİR ÇIKARLARI OLABİLİR Kİ?..

VİRGİL BİRDENBİRE SUSTU...

NE VAR?

YERE İNDİĞİMİZ ŞIRADA ÖLDÜRÜLDÜ-GÜNÜ GÖRDÜĞÜMÜZ ADAM...

A, ÖYLE YA! ÖLÜRKEN KUMLARA PARMAĞIYLA BİR YAZI YAZMIŞTI...

GEL, GİDİP BAKALIM!

VİRGİL KISACA ANLATTI...

ÖLDÜRÜLDÜĞÜ ZAMAN BİZ ORADAYDIK, KOMİSERİM. KİM BU?..

BİZİM POLİS HAFİYELERİNDEN... GİZLİ BİR ARAŞTIRMADAN DÖNÜYORDU...

BURADAN 80 KİLOMETRE BATIDA... NE DERSİN VİRGİL?

EVET, ADAM İPUCU VERDİ!

80 KİLOMETRE BATIDA... DURBURUN ONLARI

FIRTINA KUŞLARI ÇÖLÜ TARAMAYA BAŞLADI...

BİR ŞEY VAR MI?

HAYIR! GÖRÜNÜRDE BİR ŞEY YOK!

YABANCI UÇAKLAR... BİZE YAKLAŞIYORLAR.

SAVUNMAYA GEÇELİM!

SCOTT YANILIYORDU...

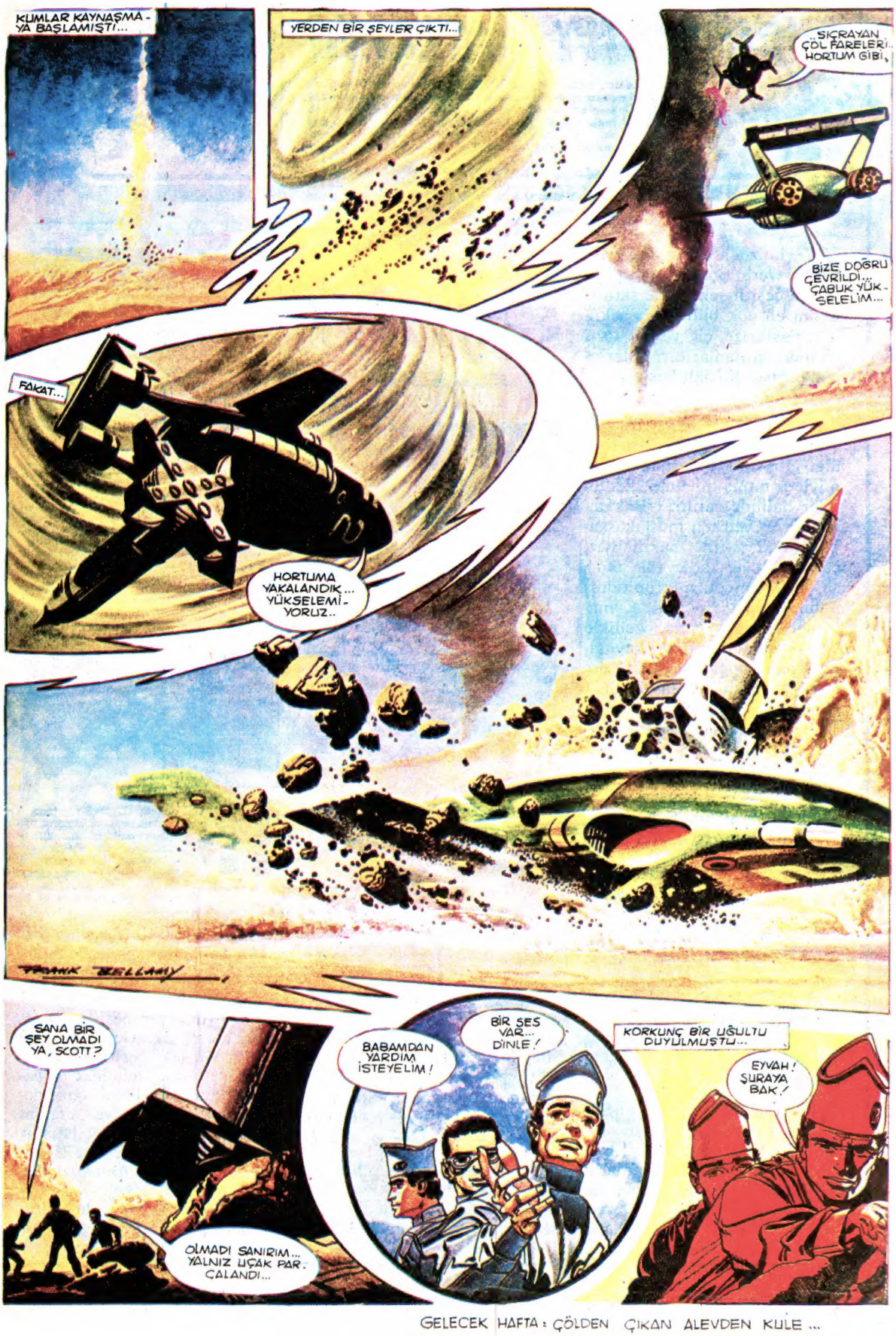

GELECEK HAFTA: ÇÖLDEN ÇIKAN ALEVDEN KULE...

DOSTUMUZ SÜTÜ TANIYOR MUSUNUZ?

Evimizden eksik olmayan, severek içtiğimiz süt, dışarıda çeşitli şekillerde satılır. Bizim en çok bildiğimiz şekilleri, pastörize, çiğ ve süt tozu halinde satılanlarıdır. Dilerseniz, bu pek faydalı besin maddesini hep birlikte yakından inceleyelim.

Pastörize süt, hepinizin bildiği gibi, mikroplardan tamamiyle arınmış bir haldedir. Şişeler halinde satılır... Bakkaldan şişeyi alırken mutlaka kapağındaki tarihe bakmalıyız, çünkü süt ne kadar eski olursa, o kadar çok mikropludur. Aslında pastörize süt kaynatılmadan içilir, ama özellikle yaz aylarında bunu da kaynatmak daha doğru olur. Buz dolabında, bozulmadan üç dört gün saklayabileceğiniz pastörize sütün kapağını açtıysanız, mutlaka yirmidört saat içinde, içip bitirmeniz gerekir, aksi halde bozulur.

Pastörize sütün bulunmadığı yerlerde, hattâ bugün şehirde bile içtiğimiz bir de çiğ süt vardır. Pırıl pırıl güğümler içinde, kapı kapı dolaşan sütçüler tarafından satılan çiğ sütü mutlaka kaynatıp içmeniz gerekir... Besleyici gücü bakımından sütlerin içinde en değerlisi olmasına rağmen çiğ süt çeşitli mikropların kaynaştığı bir mikrop yuvasıdır, bu mikroplar süt kaynatılınca ölürler.

Süt tozlarına gelince: Süt tozları, besin bakımından normal süt kadar faydalıdır, hatta içine birtakım vitaminlerin katıldığı süt tozları, anne sütü almayan bebeklere bile verilir.

İşte size her gün içtiğiniz sütün bilmediğiniz bazı yönleri daha: Herhalde yurdumuzda elde edilen sütün hepsinin içilmediğini tahmin ediyorsunuzdur. Peki bunlar ne oluyor diye hiç düşündünüz mü? Merak etmeyin atılmıyor! Sütten peynir, kaymak tereyağı, yoğurt yapan üreticiler bu şekilde ondan faydalanıyorlar.

Bugün açılan yeni yeni fabrikalarda sütün bir damlası bile atılmıyor, ama köylerimizde de durum aynı. Köylüler dededen kalma usullerle yayıklarda sütü dövüp tereyağı, kaymak yapıyor, bunları şehirlere götürüp satıyorlar.

Süt vücudumuz için son derece faydalı bir besin maddesidir demiştik. Gerçekten de öyle... Sütteki çeşitli vitaminlerden başka, içindeki kalsiyum, kemikler için çok gereklidir. Sağlıklı ve sağlam yapılı bir genç olmak istiyorsanız, günde hiç değilse iki üç bardak süt için. Annenizin ısrarla verdiği peynir ve tereyağlı ekmeklerinizi de sakın yememezlik etmeyin.

ÇOCUKLAR SORUYOR

• Tatilde Neden İştah Açılır?

Bu yıl tatile girdiğiniz zaman iştahınızın açıldığını belki farketmişsinizdir. Hele deniz kıyısında, dağlık, ormanlık bir bölgede tatilinizi geçiriyorsanız iştahınızın açılmamasına imkân yoktur. Tatilin değişik atmosferi ve temiz hava her insanı etkiler. Dolaşım hızlanır. Vücut yenen besinleri daha çabuk yakar, bu yüzden iştah açılır. Tatilde vücudumuzun istediği, canımızın çektiği kadar yemek yemek kısa enerji toplamak için gayet iyidir. Yalnız vücuda yarayan besinleri seçmek, faydasız besinlerle mideyi yormamak gerekir.

• Yemek Ayırmak Neden Fenadır?

Aşağı yukarı her çocuğun belirli yemeklere karşı özel bir sevgisi vardır. Bu yemekleri severek, beğenerek, tadına vararak yer. Bazı yemekler ise nedense diğerleri kadar lezzetli gelmez ona. Bu yemekleri yemek istemez. Çoğu zaman da sofrada münakaşalara sebep olur. Bir çoğumuza garip gelecek ama aslında her yemek güzeldir, kendine göre lezzetlidir.

Bir yemeğin veya yiyeceğin sevilmemesinde çoğu zaman pek sudan ve küçük sebepler vardır. Ya yiyeceğin şekli beğenilmez, ya da yendiği, ilk defa tadıldığı zaman kötü bir tesadüf eseri lezzeti iyi bulunmaz. Ondan sonra o yiyecek sevilmez olur ve bir daha ağıza konulmaz. Bazı hallerde ise sevilmeyen yiyeceğin tadı bile bilinmez, sadece adı «sevilmez»e çıkmıştır. Belki inanmayacaksınız ama tadını bilmediği yiyecekleri, yemekleri sevmediğini iddia eden sayısız çocuk vardır. Bir düşünün bakalım var mı sizin de bu şekilde sevmediğiniz yiyecekler?

Yemek seçmek kötü bir alışkanlıktır, ayrıca vücuda da zararı vardır. İnsan vücudunun her çeşit besine ihtiyacı olduğunu hepimiz biliriz. Onun için her yemeğe gereken önemi vermeğe küçük yaşlardan alışmalıdır. Tadını bile bilmediğimiz yemekleri sevmediğimizi söylemek gülünç olur. Ancak belirli bir yemek vücutta rahatsızlık yapıyor, mide onu kabul etmiyorsa, o zaman belirli yemeklerin yenmemesi hoş görülebilir.

• Midemiz Çok Sıvı Çıkarır mı?

Yediğimiz türlü besinler midenin çıkardığı çeşitli kimyasal sıvılar tarafından eritilir. Midenin her santimetre karesinde ortalama olarak, sıvı çıkaran 100 küçük bez vardır. Bu tür bezlerin midedeki toplamı tam beş milyon adettir. Beş milyon bezin çıkardığı sıvıların miktarı günde üç litreyi bulur. Basit bir hesap yaparsak bir insanın midesinin bütün ömrü boyunca son derece etkili olan mide suyundan 100 bin litre çıkardığı sonucuna varırız.

Mide sıvıları yiyeceklerin mideye gelişine göre çıkarlar. Sonra yenen yiyeceklerin hazmı başlar. Yemeklerimizi ne kadar düzenli olarak yersek midemiz de o kadar düzenli çalışır. Zamansız yenen yiyecekler midenin gereksiz yere çalışmasına, yıpranmasına sebep olurlar. Eğer çok genç bir yaşta mide rahatsızlıklarına uğramak istemiyorsak yemeklerimizi düzenli aralıklarla yemeliyiz. Gereksiz yere, zamanlı zamansız abur cubur yemek tatlı gelebilir ama mideyi de düşünmek gerekir. Ciddî mide rahatsızlıklarını düşünmek için yaşınız henüz pek erken olabilir ama yılların çok çabuk geçtiğini de hatırınızdan çıkarmayınız.

• Her Çocuk Oyuncak Sever mi?

Çocukların oyuncaklara karşı gösterdikleri ilgi ruhî durumlarına bağlı olarak değişir. Her çocuğun aynı oyuncağı sevmesi ve onunla oynaması söz konusu olmayacağı gibi bir çocuğun beğendiği oyuncaktan kardeşinin hiç hoşlanmaması mümkündür. Bununla beraber istediği oyuncağa kavuşan çocuğun da bir takım görevleri vardır. Oyuncaklar her zaman kolaylıkla alınacak kadar ucuz değildir. Bu bakımdan oyuncaklarımızı mümkün olduğu kadar dikkatle kullanmalıyız.

• Yolları En Güzel Ülke Hangisidir?

Yollar bir ülkenin can damarlarıdır. Barışta olduğu kadar savaşta da ülkenin başarısı yollarının düzgünlüğü ve kalitesi ile yakından ilgilidir. Ulaştırma uzmanlarına göre yol bakımından Avrupa'da Federal Almanya ön sırada gelmektedir. Bu ülkedeki oto yolları 5100 kilometreyi bulmaktadır. Otoban adı verilen ve üzerlerinde belirli bir hızdan düşük olmamak üzere seyredilen bu yolların ünü Avrupa'da olduğu kadar bütün dünyada da yayılmıştır.

Bütün dünya ülkeleri arasında en güzel yollara sahip ülkeyi seçmek gerekirse Amerika Birleşik Devletleri'ni belirtmek yerinde olur. Japonya'nın da üstün kaliteli yollara sahip olduğu bilinmektedir.

HİKÂYE

ÇİLLİ HOROZ

Yazan:
Engin Köseoğlu

Bir gün Çilli Horoz çöplükte eşelenirken ayağına bir diken batmış. Çilli Horoz dikeni ayağından çıkarıp:

— «Oh aman ne iyi, ne iyi. Benim de bir dikenim oldu.» diye başlamış sevincinden hoplayıp zıplamaya. Kara tavuk horozun sevincine bir anlam verememiş.

— «Bunda sevinecek ne var? Diken senin ne işine yarar?» diye soracak olmuş.

Horoz:

— «Bununla alışveriş yapacağım,» deyip kara tavuğun yanından çalımlı çalımlı yürüyerek uzaklaşmış. Doğru ninenin evine gitmiş. Nineye:

— «Nineciğim bu diken sende kalsın. Az sonra gelip alırım,» demiş. Çıkıp gitmiş.

Ninecik o sırada ekmek pişiriyormuş. Yakacak odunu bitmiş. Bakmış horozun getirdiği diken orada duruyor.

— «Horoz da dikeni ne yapacak? İyisi mi yakıp ekmeğimi pişireyim,» diye düşünmüş, dikeni ocağa atıp yakmış. Az sonra horoz gelmiş. Nineden dikenini istemiş. Nine de:

— «Ben onu ocağa atıp yaktım,» demiş. Çilli Horoz:

— «O tarafa koşarım, bu tarafa koşarım, ninenin ekmeklerini alıp kaçarım,» deyip ekmekleri alıp kaçmış.

Az gitmiş, uz gitmiş. Yolda bir çobana rastlamış. Çilli Horoz çobana ekmekleri vermiş. Sonra da:

— «Çoban kardeş; bu ekmekler sende kalsın birazdan gelip alırım,» demiş, gitmiş.

Çoban Çilli Horozu beklemiş, beklemiş, bakmış ne gelen var ne giden. Karnı da fena halde acıkmış.

— «Horozun gelip ekmekleri alacağı yok. İyisi mi bunları süte doğrayıp bir güzel karnımı doyurayım,» demiş. Demiş demesine ama çok geçmeden Çilli Horoz çıkagelmiş.

— «Hani benim ekmeklerim?» diye sormuş çobana.

Çoban da:

— «Ben onları süte doğrayıp yedim,» demiş. Çilli Horoz:

— «O tarafa koşarım, bu tarafa koşarım, çobanın bir kova sütünü alıp kaçarım,» demiş ve sütü alıp kaçmış.

Çilli Horoz gide gide bir düğün evine rastlamış. Sütü düğün evine vermiş ve:

— «Bu süt sizde kalsın. Ben az sonra gelir alırım,» demiş. Gene çıkıp gitmiş.

Düğün sahibi sütün geldiğine pek sevinmiş. Hemen konuklara sütü ikram etmiş. Derken Çilli Horoz gelip sütünü istediğinde düğün sahibi:

— «Biz onu konuklara ikram ettik,» demiş. Çilli Horoz:

— «O tarafa koşarım, bu tarafa koşarım, düğünün davulunu alıp kaçarım,» demiş. Davulu alıp kaçmış. Yüksek bir tepeye çıkmış:

— «Gümbe de güm. Dikeni verdim ekmeği aldım. Ekmeği verdim sütü aldım. Güm, güm. Sütü verdim davulu aldım. Gümbede güm güm,» diye davulu çalmaya başlamış. Çilli Horoz davulu öyle coşkun çalmış, öyle coşkun çalmış ki sonunda davulla beraber tepeden aşağı yuvarlanmış. Davul paramparça olmuş, Çilli Horoz da güçlükle gözünü açmış, bir de bakmış ki kara tavuk yanında gülüp durmuyor mu? Çilli Horoz fena halde kızmış:

— «Benim davulum parçalandı. Sen hâlâ gülüyorsun.» diye çıkışmış. Kara tavuk:

— «Hile ile ararsan kazancının yolunu. İşte böyle kırarsın kanadını kolunu,» demiş. Sonra da almış Çilli Horozu yanına, götürmüş yuvasına...

SİZİN FIRÇANIZDAN

KÖYLÜ KIZI
Arzu Karagöz
(12 yaşında) - İSTANBUL

TÜRK YELKENLİSİ *Melik Samsaroğlu (11 yaşında) - TOKAT*

YAPRAK BASKISI *Hülya Coşkun*
(12 yaşında) - İSTANBUL

PARK *Vehbicem Koç*
(9 yaşında) - İZMİR

FAKİR KIZ
Deniz Albayrak - İST.

AKŞAM *Rıdvan Gümüş*
(15 yaşında) - İSTANBUL

RESİMLERİNİZLE ŞEHİRLERİMİZ

ÇANKIRI

Gülnur Sak
Galatasaray Lisesi
No. 490 8/A - İST.

Büyük bir kısmı Karadeniz bölgesinin Batı Karadeniz bölümünde bulunan, Çankırı dağlar, ova ve vadilerden meydana gelmiştir. Kışlar soğuk, yazlar sıcak ve kurak geçer. Dağlık alanlar ormanlarla kaplı olup, başlıca akarsuları, batıda Filyos çayına karışan Soğanlıçay, güneyde Acı ve Tatlı çaylardır. Tahıl, meyvacılık ve hayvancılık ileridir.

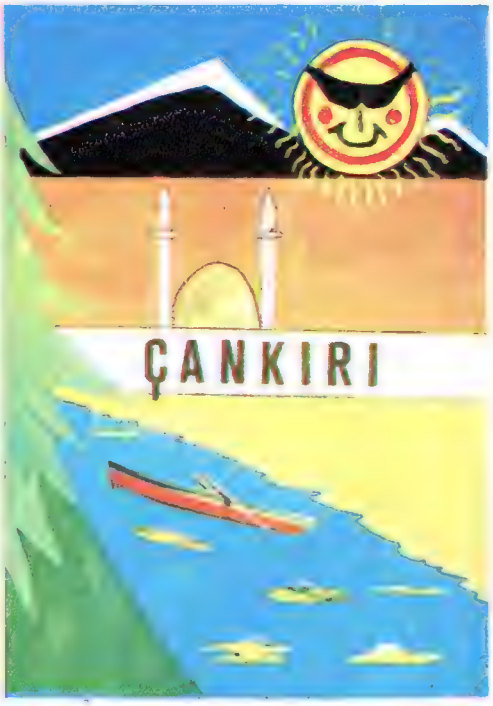

Tarzan

MAHAR ÜLKESİ 34

TARZAN VE KORAK YERALTI DÜNYASINDA BİRİBİRLERİNİ KAYBETMİŞLERDİ. BU ARADA DAVİD İNES VE KORAK'LA, İNES'İN KIZI OLAN PRENSES DAV AN MAYMUN ADAMLARIN ELİNE ESİR DÜŞMÜŞLERDİ...

DURDU-RABİLİR MİSİN? ÇABUK ÖYLEYSE!
HAYIR KIZIM... ATEŞ ETME.. ÖLE-LİM, DAHA İYİ...
BIRAK GİTSİN İNES. BABAM TARZAN, CESUR-LAR İÇİN HER ZAMAN BİR KURTULUŞ YOLU VARDIR, DERDİ...
ÇABUK OL DAV AN!
DAV AN SAGOTLA-RA BARUTUN NA-SIL DOLDURULA-CAĞINI TARİF ETTİ...
...VE CANAVAR GEMİYE İYİCE YAKLAŞINCA TOPU ATEŞ-LEDİ...
BOM
KORKUNÇ BİR PATLA-MA OLDU...
CANAVAR NEYE UĞRADIĞINI ŞAŞIRMIŞ-TI... ALDIĞI AĞIR YARAY-LA YAVAŞ YAVAŞ SUYA GÖMÜL-MEYE BAŞLA-DI...
BİRKAÇ DAKİKA SON-RA TAMAMEN ORTA-DAN KAYBOLMUŞTU...
ARKADAŞININ ÂKIBETİNİ GÖREN ÖBÜR CANAVAR DAHA DA BÜYÜK BİR ÖFKEYLE SALDIRIYA GEÇTİ...
DAV AN İKİNCİ DEFA SİLÂHI ATEŞLEDİ...
BU DA ÖLDÜ... DAV AN BAŞARDI...
KIZINIZ ŞÖN DERECE CESUR İMPARATOR. ONUN SAYESİNDE BU KADAR İNSANIN HAYATI KURTULDU!
KIZIM, ANNESİNE BENZE-MİŞ!
KRALİÇE DAV AN DA ÖYLEYDİ...
ONUN CE-SARETİNE VE GÜZELLİ-ĞİNE HAY-RANDIM AMA KAYBETTİM.

ARKASI VAR

DAĞLARIN KIZI

10

LORD KARNAŞ'IN KORUCUSU OLAN BABASI VE ANNESİ İLE YAŞAYAN JEAN, NAOMİ ADINDA BİR ÇİNGENE KIZIYLA ARKADAŞ OLUR VE ONU KORUR. ISSIZ ADADAKİ BALIKÇILARA YARDIMA GİDERLER...

GELECEK HAFTA : NAOMİ'NİN SIRRI DAHA NE KADAR GİZLİ KALACAK?

GARGANTUA

(YAĞ TULUMU)

⑮

Francois Rabelais'den derleyen: Prof. Jacques Fiot

Türkçeye çeviren. Türkân MÜNİR

ÖZET: Jimnast, kılıcı ile düşmanları kaçırdıktan sonra arkadaşlarıyla buluşur. Yeniden düşman üzerine yürümeye karar verirler. Pikrokol'ün askerleriyle karşılaşırlar ve onları bozguna uğratırlar.

JAN KENDİNİ KORUYOR

Gargantua, «ellerine geçen, işte bu» dedi. «Düşmanları gidip aramaktansa burada beklemek daha iyi oldu.»

— «Belki öyle,» diye cevap vardı Ponokrates. «Fakat Jan yapayalnız kaldı. Acaba şimdi nerdedir? Herhalde ölmüştür bile...»

Oysa hiç de öyle değildi. Jan ölmemişti. Yakalandığı şüphesizdi. Çünkü tek başınaydı. Ordunun geri kalanı Gargantua'yla savaşmaya giderken yalnız iki kişi Jan'ı korumak için kalmıştı.

Fakat bu iki kişi de hiç oralı olmamışlar, kendi çıkarlarına bakıyorlardı. Jan bunun farkına varınca yerden bir sopa aldı ve solundaki askere indirdi.

Bir sopa vuruşuyla ötekini de yere serdikten sonra, tekrar atına bindi ve arkadaşlarını bulmak için yola koyuldu.

Giderken, karşı taraftan Pikrokolün askerlerinin kendine doğru geldiklerini gördü. Hemen yanı başında bir ağaç vardı. Jan ağaca çıktı ve bekledi...

Düşmanlar geçerken bütün gücüyle vurdu, vurdu ama sonunda sopası kırıldı. Ortasından ikiye bölünmüştü sopası.

— «Adam sende,» dedi kendi kendine, «Önemi yok. Bugün için yeteri kadar düşman öldürdüm! Her zaman geriye birkaç kişi bırakmalı ki, hâlâ çalmak ve öldürmek hevesinde olanlara haber götürsünler de, şimdi kendilerini neler beklediğini bilsinler. Ama komutan Tukediyon'u salıvermiyeceğim, Gargantua'ya götürmek istiyorum onu.

JAN'IN DÖNÜŞÜ

Gün doğuyordu. Gargantua ve adamları Granguzye'nin evine dönmekteydiler. Granguzye onların yarasız beresiz döndüklerini gördüğüne pek memnundu...

— «İyi ama,» dedi Granguzye,» Niye Jan sizinle değil? Ne oldu ona?»

Gargantua üzgün bir sesle:

— «Ah, ah! zavallı Jan, diye cevap verdi, düşmanlar onu esir etmiş olmalı... Ama bunun cezasını çekecekler.»

İşte tam bu sırada Jan, yanında, başı önünde eğik bir adam olduğu halde çıkageldi. Gargantua, Ponokrates, Jimnast ve Granguzye Jan'ı karşıladılar, sarıldılar, öpüştüler. Onu yeniden bulduklarına öyle memnundular ki... Gece çok yorucu geçmişti. Bu yüzden herkes sofraya oturdu ve herbiri gördüklerini ve yaptıklarını anlatıyordu.

Başı önüne eğik adam da oradaydı. O da yemek yiyordu ama huzursuzdu. Başına gelecekleri düşünüyordu sanki. Sonra bu dev vardı. Öyle korkuyordu ki devden...

BAŞI ÖNÜNE EĞİK ADAM

Granguzye adamı çağırdı ve sordu:

— «İyi ama Pikrokolün bu savaşı sürdürmekten muradı nedir? Ne zaman durduracak bu savaşı?»

— «Sanırım Pikrokol bütün memlekete sahip olmadan durdurmayacak bu savaşı... Kurabiyeler yüzünden tabii...»

— «Dikkat edin! Her şeyi elde etmek isteyene çoğu zaman hiçbir şey kalmaz! Haydi gidin ve Pikrokol'e böyle söyleyin. Komşularınızın malını çalmak, tarlalarınızı sürüp ekmekten çok daha az şey kazandırır size. Şunu aklınızdan çıkarmayın: Eğer efendiniz herşeyi kaybederse siz de kaybedersiniz. Şimdi yerinize dönebilirsiniz... İsterseniz bizimle de kalabılirsiniz. Neyse, seçim size aittir.»

Başı önüne eğik adam bir daha eğilerek konuştu:

— «Haklısınız, nasihatleriniz de doğrudur efendim. İyisi mi ben gideyim Pikrokol'ü görüp bir an evvel yurduna dönmesinin iyi olacağını söyleyeyim. Yoksa biz, hiçbir şeysiz kalacağız.»

— «Öyleyse, yolunuz açık olsun!..»

Pikrokol, başı önüne eğik adamın nasihatlerini dinlemek şöyle dursun, «yalancı dostlar böyle cezalanmalıdır» diyerek adamcağızı öldürtür.

GRANGUZYE'NİN ORDUSU

Pikrokol'ün askerleri başı önüne eğik adamın hazin sonunu öğrenmişlerdi. Pek çoğu artık kralla aynı fikirde değildi. İçlerinden biri gitti ve krala şöyle söyledi:

— «Efendim, bu savaş nasıl bitecek bilemiyorum: Adamlarımızın çoğu silâh kullanmaya alışık değil, bir çoğu da öldü. Sonra Granguzye'nin ordusu gitgide güçleniyor. Her şeyi kaybedeceğiz.»

— «Bak hele, bu da ne demek? Daha kimse dokunmadan bağırmaya başlıyorsunuz!

GÖR, İŞİT, ÇALIŞ, ÖĞREN!

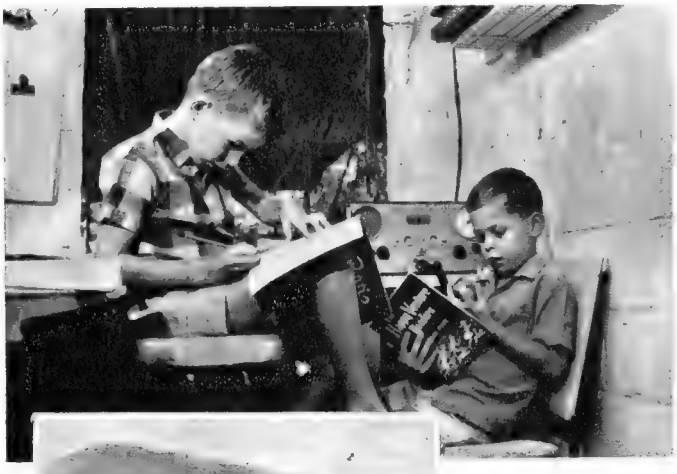

İngiltere'de yeni açılan bir okulda tamamiyle değişik bir eğitim metodu uygulanıyor... Çocuk hangi dersteyse o derse ait bilgiyi canlı deneylerle daha da iyi öğreniyor.

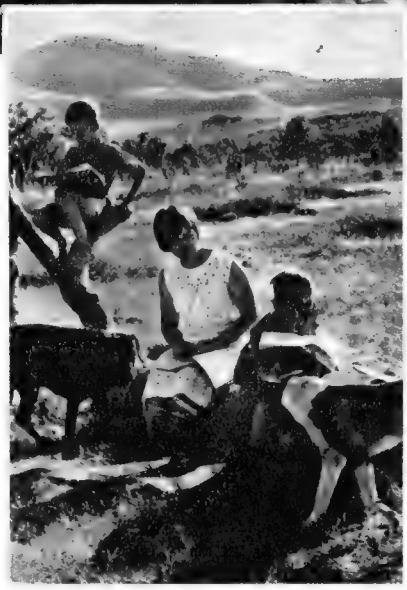

Öğretmenlerin denetiminde, kırlardan, atom reaktörlerine kadar her yerde tatbiki şekilde ders yapan çocuklar bu şekilde daha çok randıman elde ediyorlarmış. Bazı bazı bu metod eğlendirici bir nitelik de taşımıyor değil. Kimi bisikleti yakından incelemek için binip geziyor, kimi de kanguru yavrusuyla oynuyor.

Bırakın da çıksın şu ordu karşımıza.»

Granguzye harbi kaybederse, Pikrokolün ordusunun gelip topraklarına yerleşeceğinden korkan pek çok dostu Granguzye'e gelip para ve asker yardımında bulundular.

Böylece 66.000 yaya, 26.000 atlı ve 200 kocaman top biraraya geldi. Bütün bu askerlerin çok iyi silâhları vardı, savaş mesleğini de iyi biliyorlardı, hepsi başkanlarına itaat ediyor, her yerde cesaret gösteriyorlardı.

GARGANTUA'NIN ORDUSU ŞATOYU ZAPTEDİYOR

Granguzye ordusuna bakarak şöyle konuştu:

— «Askerler! Şatoyu geri almaya gidiyorsunuz! Oğlum Gargantua size kumanda edecek! Ona itaat ediniz, savaşı kazanacağız!.. En iyi savaşanları mükâfatlandırmayı vadediyorum.»

Gece basınca ordu yola koyuldu. Bir süre gittikten sonra durdular. Gargantua: «Şato yüksek ve müdafaası kolay bir yerdir,» diye işarette bulundu. «Siz ne dersiniz Ponokrates, ya siz Jimnast?»

Jimnast cevap verdi:

— «Adamlarımızın en cesur oldukları zaman şimdidir. Şu halde, bana kalırsa; askerlrimiz önce biraz dinlensinler, sonra yiyip içsinler ve pek gecikmeden şatoyu almayı deneyelim.»

— «Doğru,» dedi Gargantua: «Askerlerimiz hazırdır, düşmanlarımız da bu aysız gecede bizimkilerin ilerlediklerini görmeyeceklerdir...»

(Devamı var)

hayâl ve gerçek

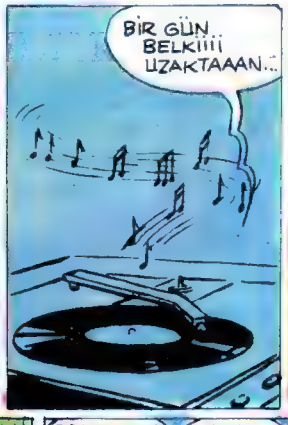

BİZ BURADA DENİ'Yİ SEVENLER KULÜBÜ KURUYORUZ... SEN ARZU ETMEZSEN KATILMAYABİLİRSİN... BAKALIM SEN DE SEAN'IN İKİ HAYRANINI BULACAK MISIN?
BU FİKİR GENÇLER ARASINDA BOMBA GİBİ PATLADI...
DEMEK Kİ BANA DA SİZİN ARANIZDAN AYRILMAK DÜŞÜYOR...
BAKIN SİZE DENİ'Yİ NASIL TANIDIĞIMI ANLATAYIM. BİZİM ŞEHİRDE OKURKEN YANIMIZDAKİ EVDE OTURURDU.
EEE... SONRA...
NASIL TANIŞTINIZ?
BİR GÜN BALKONDAN BAKARKEN...
İŞTE O ARTİSTİN OĞLU GEÇİYOR... NE ÇALIŞKAN.. HEP ÖĞRENİYOR...
O SIRADA...
EYVAH
ÜZÜLMEYİN... BEN TUTTUM.
OH... ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM
BİR ŞEY DEĞİL!
ARTIK YOLDA DA SELÂMLAŞIYORDUK...
MERHABA...
MERHABA
ŞU DENİ NE İYİ ARKADAŞ...
BİR YIL SONRA DENİ SES YARIŞMASINA KATILMIŞTI...
BAKIN ŞU DENİ DEĞİL Mİ?
ALTIN GİBİ BİR SESİ VAR.. BİRİNCİ OLDU. AFERİN ÇOCUĞA...
BİZİM ŞEHİRDEN TAŞINMIŞLARDI AMA SONRAKİ İKİ SENEDE HEP ONUN RESİMLERİNİ TOPLADIM...
BU ALBÜM TAMAMİYLE DENİ'NİN RESİMLERİYLE DOLDU...
BİR GÜN ASATHA BİR AFİŞ GÖRDÜ...
BÜYÜK KONSER
BU GECE
DENİ LOKS...
AAA... ŞAHANE BİR ŞEY BU... DÜNYADA AKLIMA GELMEZDİ... HEMEN BİLET ALAYIM!
KONSERDEN SONRA...
AA.. DENİ HİÇ BU TARAFA BAKMADAN GİDİYOR...
BİR İMZA... NE OLUR!
GİTME DENİ, DUR...

ARKASI VAR

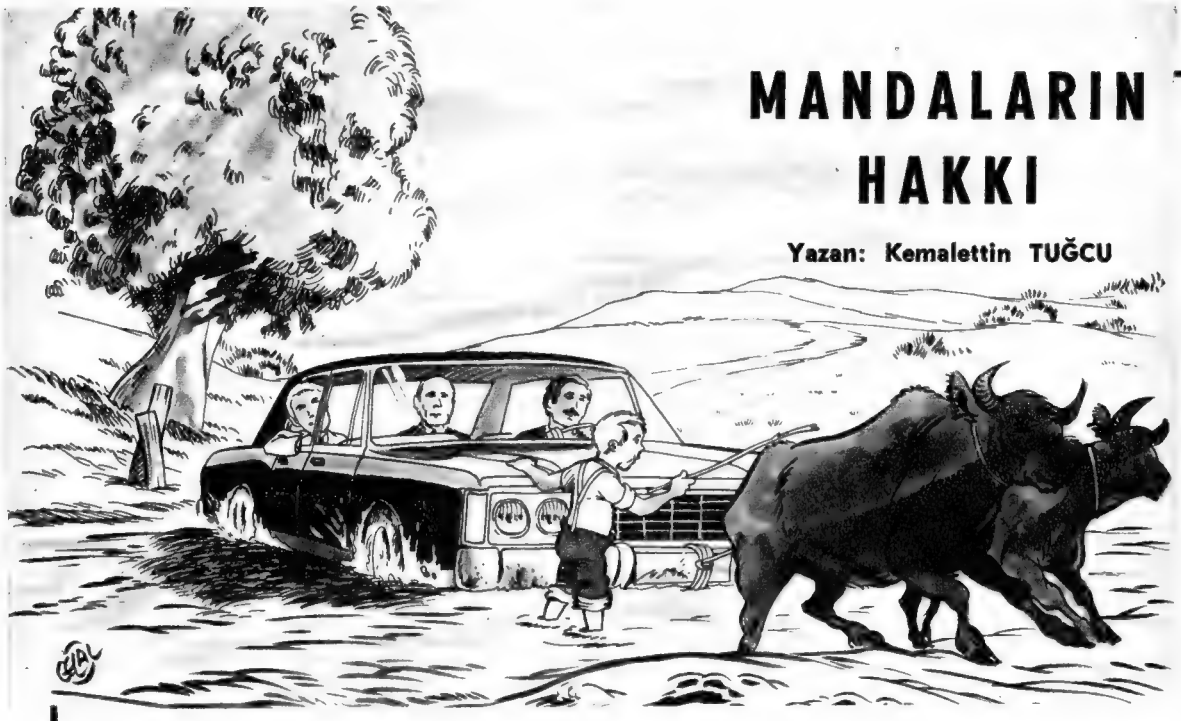

MANDALARIN HAKKI

Yazan: Kemalettin TUĞCU

Özel arabasıyla yolculuk yapıyordu. Yanında bir arkadaşı da vardı. Aksi, huysuz, şımarık bir adamdı.

Önce yollara kusur buldu. Neden her tarafı asfalt yapamazlardı? Neden yol üstlerinde konaklayacak yerler, gazinolar kurmazlardı? Neden vatandaşın rahatı düşünülmezdi?

Arkadaşı daha geçimliydi: «Canım Ali Bey,» diyordu. «Yapılacak birçok iş varken bu Allahın dağındaki yollarda gazinoyu, asfaltı. kim düşünür? Yapılacak başka iş mi kalmadı? Hepsi para meselesidir.»

Ali Bey inatçı olduğu için yolda rastladığı bir köylüyü işaret ediyordu:

— «Şuna bak, bu da mı para meselesi? Eşeğe binmiş, güneşin alnında, kimbilir kaç saat gidecek de köyüne varacak.»

Saatlerden beri dinleye dinleye arkadaşı usanmıştı. Ali Bey zengin, Ali Beyin işleri tıkırında, ama rahata da çok alışmış olduğu için terlemeye başlamış.

Şoförüne çıkıştı:

— «Rıza, bir yol seçtin ki bir tek ağaç yok.»

Şoför başını çevirmeden:

— «Beyefendi, asfalt yoldan gidecektik, kestirme olsun diye siz emrettiniz,» dedi. «Bu yol artık bırakılmış.»

— «Söylemek yok mu?»

Şoförün de canına yetmişti:

— «Haklısınız efendim,» dedi. «Fakat siz sözünüze karşılık verildiğini istemezsiniz. Ben emrinizi yerine getirdim.»

— «Haydi, haydi, sür bakalım. Sıcaktan bunalıyorum.»

En güzel marka, en lüks araba şosanın üzerinde kayıp gidiyordu. Ali Bey bir iki pufladıktan sonra:

— «Şuna bak,» dedi. «Şu memleketin haline bak. Yolun üstünde bacak kadar hırpani bir oğlan. İki mandayı dürtüşleyip gidiyor.»

Mandaları süren çocuk biraz yana çekilmişti. Kollarını sallıyor, işaretler yapıyordu. Ali Beyin arkadaşı:

— «Zavallının galiba bir şeye ihtiyacı var,» dedi. «Telâşlı telâşlı bir şeyler anlatmak istiyor.»

Ali Bey, «Bizim duracak vaktimiz yok,» dedi. «Durma Rıza, durma.»

Çocuk arkalarından bir iki adım koştu. Ama çabucak geride kaldı. Şosayı döner dönmez tahta bir köprünün üzerine geçidi kapamak için bir ağaç koymuşlardı. İnce bir su yan taraftan yayılarak akıp gidiyordu. Şoför biraz frene bastı. Ama Ali Bey:

— «Ne duruyorsun,» dedi. «Şu pis sudan geç, gidelim.»

Şoför:

— «Efendim,» dedi. «Belki batağa saplanırız. Suyun rengi sapsarı.»

Ali Bey: «Altımızdaki araba yetmişiki model. Sen dediğimi yap.» diye bağırdı.

Şoför yavaş yavaş arabayı sürdü. Suyun ortasına geldikleri zaman da özel araba zınk diye durdu. Ne ileri ne geri. Su etraflarından bulana bulana akıyordu. Ali Bey:

— «Böyle duracak mıyız?» dedi. «Bir de şoför olacaksın, bir çaresini bul.»

Zavallı şoför ne yaptıysa arabayı bataktan kurtaramadı. Ali Bey de şımarıklığının sonucunu görmüştü.

İşte bu sırada mandalı çocuk arkadan gelmişti. Mandalar bataklığı görünce hemen suya dalmak istemişlerdi. Oğlancık güçlükle onları tutuyordu. Simsiyah, koskoca mandalar gözlerini devire devire bakınıyorlardı. Çocuk seslendi:

— «Şoför ağa, neye durmazsın, sana kol salladım.»

(Devamı 27. sayfada)

SİZE KENDİMİ TANITAYIM!

Ben Impey...
Ay yolculuğuna ilk çıkan üç kişiden biriyim.
Bir merminin içine yerleşip top ateşlenince
uzaya fırlamak! İnanılmayacak şeydi bu!
Ne heyecanlar çektik! Bunların hepsini
DÜNYA'DAN AY'A
romanında okuyacaksınız.

ARMAĞAN

ÇOCUK KLASİKLERİ

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

BU KİTAPLARDAN SİZDE HANGİSİ YOKSA TEZ ELDEN ALMAYA BAKIN! GİTTİKÇE AZALIYOR. SONRA KOLEKSİYONUNUZ EKSİK KALIR!

● KORKUSUZ KAPTANLAR ● GULLIVER'İN GEZİLERİ ● KAÇIRILAN ÇOCUK ● BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı) ● ROBINSON CRUSOE (II. baskı) ● POLLYANNA (II. baskı) ● ESRARENGİZ ADA ● BİR EŞEĞİN HATIRALARI ● DEFİNE ADASI ● HEIDI ● KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI ● DÜNYA'DAN AY'A ● TOM SAWYER ● KİMSESİZ ÇOCUK ● TOM AMCA'NIN KULÜBESİ ● KÜÇÜK KADINLAR ● GÖKTEN İNEN MELEK ● KARA ELMAS ● İYİ HANIMLAR ● SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ ● SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER ● KÜÇÜK ERKEKLER ● ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE ● JO'NUN ÇOCUKLARI ● BAMBİ ● MERCAN ADASI ● KÖYÜN İKİZLERİ ● MUTLU PRENS ● KİMSESİZ KIZ ● İSVİÇRELİ ROBINSON ● DÖRT ARKADAŞ ●

NEŞRİYAT A. Ş. GENEL DAĞITIM : BATEŞ

Coni ile Ding Dong'un Maceraları

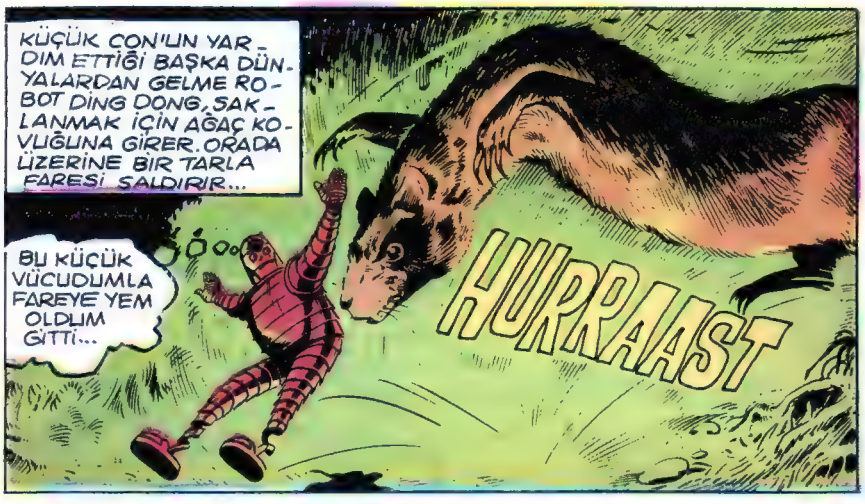

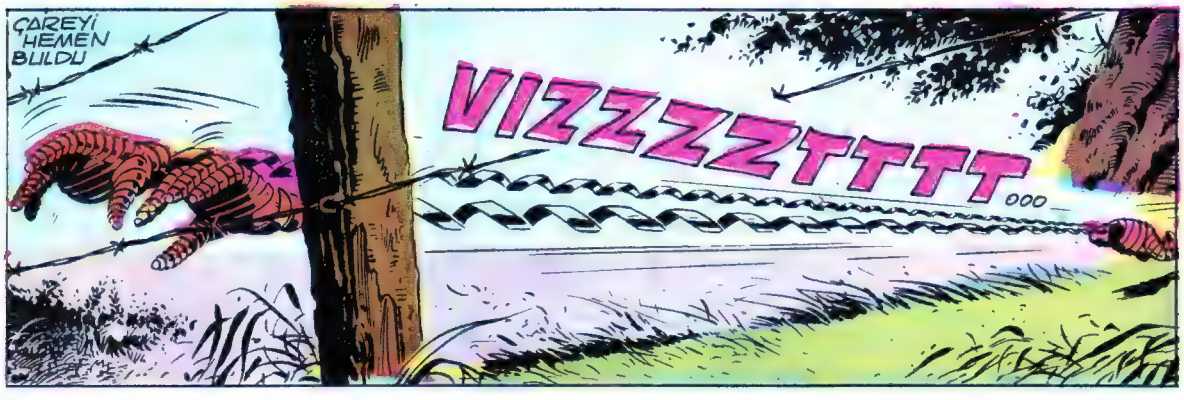

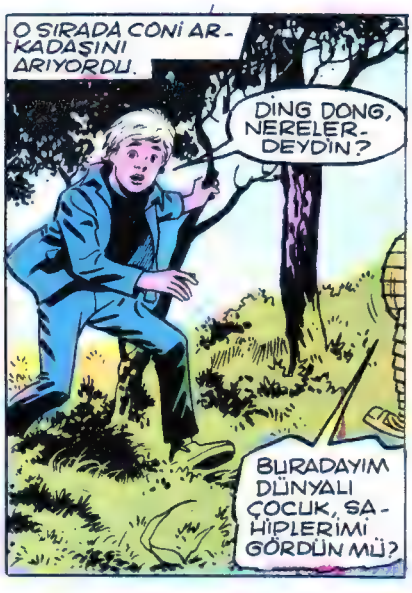

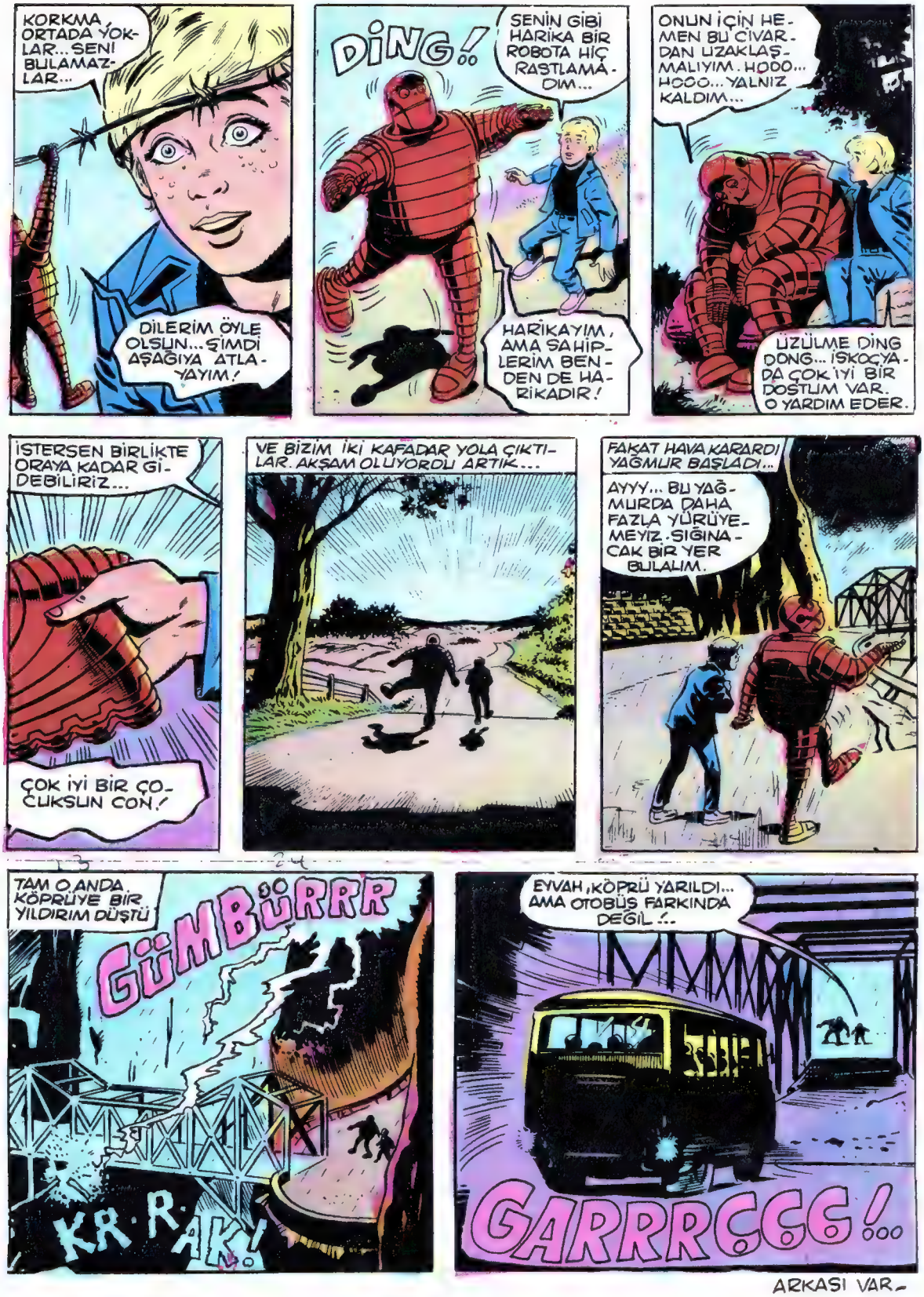
KORKMA, ORTADA YOKLAR... SENİ BULAMAZLAR...
DİLERİM ÖYLE OLSUN... ŞİMDİ AŞAĞIYA ATLAYAYIM!
DİNG!
SENİN GİBİ HARİKA BİR ROBOTA HİÇ RASTLAMADIM...
HARİKAYIM, AMA SAHİPLERİM BENDEN DE HARİKADIR!
ONUN İÇİN HEMEN BU CİVARDAN UZAKLAŞMALIYIM. HOOO... HOOO... YALNIZ KALDIM...
ÜZÜLME DİNG DONG... İSKOÇYADA ÇOK İYİ BİR DOSTUM VAR. O YARDIM EDER.
İSTERSEN BİRLİKTE ORAYA KADAR GİDEBİLİRİZ...
ÇOK İYİ BİR ÇOCUKSUN CON!
VE BİZİM İKİ KAFADAR YOLA ÇIKTILAR. AKŞAM OLUYORDU ARTIK...
FAKAT HAVA KARARDI YAĞMUR BAŞLADI...
AYYY... BU YAĞMURDA DAHA FAZLA YÜRÜYEMEYİZ. SIĞINACAK BİR YER BULALIM.
TAM O ANDA KÖPRÜYE BİR YILDIRIM DÜŞTÜ
GÜMBÜRRR
KR-R-AK!
EYVAH, KÖPRÜ YARILDI... AMA OTOBÜS FARKINDA DEĞİL!..
GARRRCCC!

ARKASI VAR-

DİKKAT ! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz kendi şiirlerinizi aşağıdaki adrese postalayınız: **DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146-İSTANBUL**

İNSANLAR

İnsan tembel olmamalı,
Hçi kimseyle küsmemeli,
Küsünce de barışmalı,
Hele hiç sinirli olmamalı...
Böyle dünya ne güzel olur!

DİLÂRÂ ŞENER
Dikmen İlkokulu öğrencisi
ANKARA

DİLENCİ

Gece, gündüz dilenir,
Yeme içme bilmezdi.
Kolu bacağı kırık,
Ne oldu sana dilenci?

Gündüz güneş altında
dilenir,
Gece parkta yatar,
Ömrü boyu acı çeker,
Ne oldu sana dilenci?

Aylar geçer, ihtiyarlar,
Saçları beyazlaşır,
Ömrün kısalmış senin,
Ne oldu sana dilenci.

MUHİBE TEKOĞUL

RÜYA

Bazı geceler
Güzel rüyalar görürüm,
Ama korkulu olunca
Sahiden olmuş sanırım;
Uyanınca etrafıma
bakarım,
Bir şey görmeyince
Rüya olduğunu anlarım;
Mışıl mışıl uyumaya
dalarım...

SELEN ÇİLİV
Teğmen Kalmaz İlkokulu öğrencisi
ANKARA

SEVGİLİ BABACIĞIM

Evimizin direğisin,
Hepimizin gözbebeğisin.
Babaların en iyisisin,
Sevgili babacığım!

Sabahleyin erkenden,
Dairene gidersin.
Çalışmaların,
didinmelerin,
Hep bizim içindir
Sevgili babacığım!

Biraz geç kalsan,
Meraktan ölürüz.
Arabanı görünce,
Hepimiz neşeleniriz,
Sevgili babacığım!

İSMET ÇAKIN
Albayrak İlkokulu öğrencisi
ÇORUM

KÖPEK

Bir gün çıktım sokağa,
İnleye inleye yaklaştı yanıma.
Dedim: Aç, susuz musun?
Dedi: Hav Havv.

Gece yattım yatağıma,
Havlamalar geldi kulağıma;
Pencereden seslendim:
Sen misin?
Dedi: Hav Hav...

Bir gün baktım dövüyorlar,
Hem de ona sövüyorlar;
Gittim kovdum onları
Dedi: Hav Hav...

SEZGİN KAYMAZ
Devrim İlkokulu 4. sınıf öğrencisi
KONYA

BEBEKLERİM

Tatlı çocuk Artemis,
Hele şu şu şu deniz,
Siz görürseniz Mıstık'ı
Elif çok sever Fıstığı,
Zeynep onların başkanı,
Pınar da çok çok tatlı
Benim canım
bebeklerim.

EMEL ÇETİNER - GAZİANTEP

KİTAPLARIM

Kitaplar benim dostum,
Hem sever, hem
okurum;
Her sayfası bilgi dolu,
Ne güzeldir kitaplarım.

★

Onları çok severim,
Okudukça okurum,
Neşelenir, gülerim,
Ne güzeldir kitaplarım.

TÜLAY YARAEMEN

OKULUM

Benim ikinci yuvam
Okulumdur, okulum.
Bana bilgiler veren
Okulumdur, okulum.

★

En iyi arkadaşlar onda,
En iyi bilgiler onda;
Bizi cahillikten kurtaran
Okulumdur, okulum.

★

Her gün ona gelirim,
Güzel okulum, derim...
Çünkü en güzel yerim
Okulumdur okulum.

DİLEK ERCAN
Gazi İlkokulu öğrencisi - İZMİR

MANDALARIN HAKKI

(Baştarafı 22. sayfada)

Şoför: «Kardeşim,» dedi. «Biz bu yolların yabancısıyız. Araba saplandı işte. Yakında köy varsa bir haber ulaştır.»

Çocuk, «Köy iki saat çeker,» dedi. «Hem köyü nideceksin. Urgan var mı arabada. Sen onu diyiver bana.»

— «Bagajda olacak. Ama araba iyice gömüldü.»

— «Sen tasa etme.»

Çocuk bacaklarını sıvadı, batağa girdi. Dizlerine kadar gömülmüştü. Bagajı açıp kalın ipi aldı. Arabanın önüne geçip tampona bağladı.

— «Şoför ağa, sağlam mı ki?» diye sordu.

— «Sağlamdır.»

Çocuk ipin uçlarını mandaların boyunlarına bağladı. Elindeki sopa ile mandaları dürttü.

— «Hoyda, hoyda.»

Mandalar kendilerini ileri doğru verdiler. İp gerildi. araba sarsıldı ve baş tarafı kalktı, mandaların peşi sıra bataklığı geçerek toprak yolun sağlam yerine çıktı. Çocuk ipi çözdü. Akar suda biraz yıkadı. Sonra, «Yolunuz açık olsun şoför ağam,» dedi.

Ali Bey şaşalamıştı. Kapıyı açarak seslendi:

— «Çocuk,» dedi. «Al şu parayı bakayım!»

Çocuk başını salladı:

— «İstemez Efendiağa. Siz bu illerin yabancısısınız. Biz konuklardan para almayız. Daş attım da kolum mu yoruldu?»

Ali Bey iyice utanmıştı. Yola çıktı çıkalı sesini ilk defa tatlılaştırdı:

— «Al oğlum, al,» dedi. «Bu mandaların hakkı.»

Çocuk paraya bakıp kızarıyor, boş kalan mandalar batağa girmiş keyifli keyifli geviş getiriyorlardı.

ÖĞRETMENİM

Bana bilgi veren,
Doğruyu gösteren,
İyiyi ve kötüyü
Ayırmamı öğreten
Sensin öğretmenim.
Seni annem gibi severim,
Okul saatimi beklerim,
Canım öğretmenim...

MUSTAFA BİRZAK, Cevizli İlkokulu öğrencisi, Kartal - İSTANBUL

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
9 EKİM 1972
Sayı : 41 Sıra No. 873
Yıl : 27 Cilt : 2

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 60 TL. ★ Altı aylık: 30 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: 90 TL. ★ Altı aylık: 45 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

OYUN EĞLENCE BİLMECE

Yanda renk renk, çeşit çeşit sümüklüböcek görüyorsunuz, hepsi bir telâş içinde oraya buraya koşuşup duruyor.. Ama bunların çoğunluğu hangi yöne gidiyor, bulabilir misiniz?

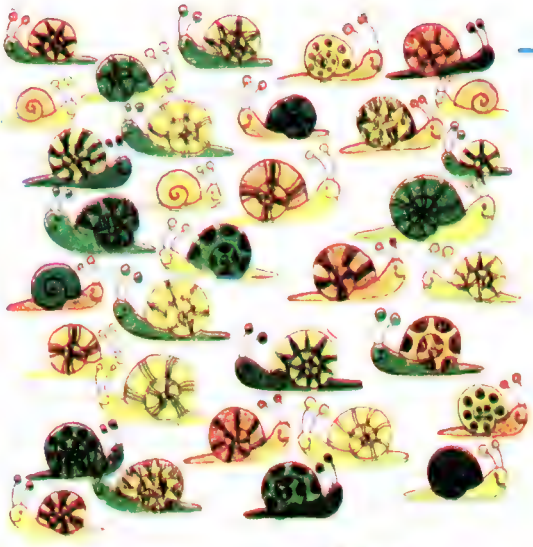

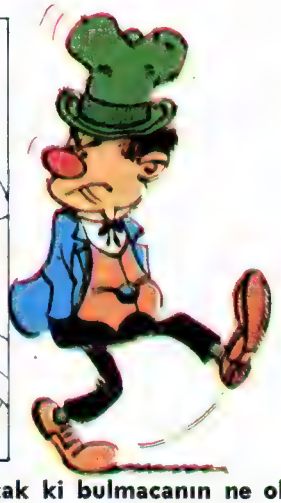

Palyaço amca noktalı yerleri boyamaya kalkmış, ama şaşırmış olacak ki bulmacanın ne olduğunu anlayamamış... Bir de siz deneyin bakalım noktalı yerleri karalayınca karşınıza ne resmi çıkacak?

Birbirinin eşi olan iki pabuç bir çift ettiğine göre, yandaki resimde kaç çift pabuç olduğunu bulabilir misiniz?

Ayşe, şemsiyesini kaybetmiş... Şemsiyesinin düz renk bir sapı, yeşil bir ucu varmış... Üzerinde de hiç turuncu benek yokmuş...

Cevaplar 31. sayfada

KUKLA YAPIP EĞLENELİM

Bu sayımızda da size güzel bir top oynayan kız kuklası hediye ediyoruz. Şimdi bu sayfayı kesip ince bir kartona yapıştırın. Sonra resimleri kenarlarından bir makasla muntazam olmak şartıyla kesip çıkarın. Kol ve bacakları çatal raptiyeler kullanarak vücutla birleştirin; yalnız fazla sıkı olmasın. Raptiyelerin konacağı yerler beyaz noktalarla belirtilmiştir. Kuklayı oynatabilmeniz için bir dikiş iğnesi ve iplik alın, geçen sayımızda da tarif ettiğimiz şekilde önce kollardan, sonra bacaklardan geçirin. Bu iki ipliğin ortasını mavi resimdeki gibi bağlayın. Artık ipliği çektikçe kuklanız oynayabilir. Haydi sıvayın kolları bakalım.

BİRAZ DA GÜLELİM

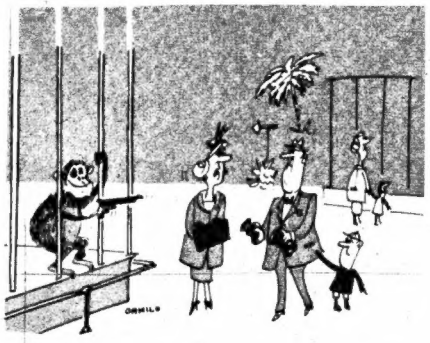

— «*Hiç tartışma istemez, ne istiyorsa hemen ver.*»

NASRETTİN HOCADAN SEÇMELER

SON ÜMİT

Nasrettin Hoca dağda çalı çırpı toplarken eşeğini kaybetmiş ve bulamayınca da devrinin tüm türkü ve şarkılarını büyük bir neşeyle söylemeye başlamış, bunu gören birisi neşesinin nedenini sorunca, Hoca: «Eşeğimi kaybettim onu arıyorum» demiş. Karşısındaki daha çok şaşırmış ve yine neşesine bir anlam veremeyince Hoca: «Bir umudum dağın arkasında kaldı. Bizim eşeği orada da bulamazsam sen bendeki feryadı o zaman seyret,» demiş.

TERİ DAMLAMIŞ

Hocanın İmad adında şişman bir arap çömezi varmış. Bir gün cübbesine damlayan mürekkep lekesini göstererek:

— «Hocam... Bu mürekkep de nereden damlamış? diye sormuşlar.» Hoca:

— «Ha... Anladım... Dün bizim İmad derse geç kalmış, koşup terlemişti. Elimi öperken üstüme teri damladı» demiş

— «*İyi bir kılavuz olduğundan emin misin?*»

— «*Evet şekerim bugün bayram olduğu için bütün çocuklar evde... Ben de her günkünden iki misli yoruluyorum.*»

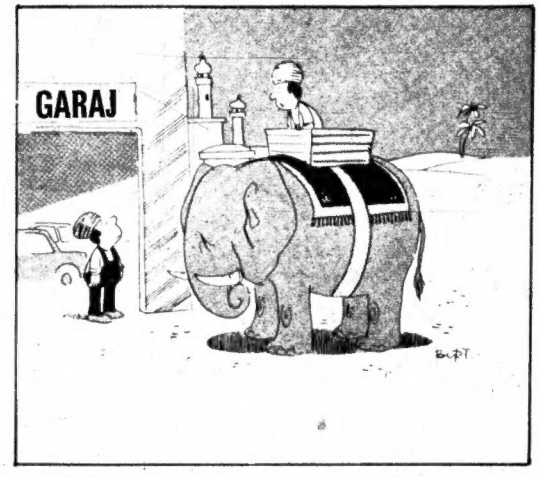

— «*Yıkama yağlama için çok beklemem lâzım mı?*»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Ramazan Erdoğan
Bolvadin 1959

Selçuk Oruç
Eyüp 9.10.1959

★Süha Önder
Eskişehir 10.10.1961

Feyyaz Bozdemir
İstanbul 10.10.1961

Dilek Güresti
İzmir 10.10.1963

★Seval Erkun
Manisa 11.10.1961

Seçkin İkiz
İzmit 11.10.1961

Derya Eren
Ankara 11.10.1963

Bahür Oyman
İstanbul 12.10.1963

★R. Karamüftüoğlu
Kadirli 14.10.1961

Binnir Selçuk
İstanbul 14.10.1961

Öznur Gökçen
Ankara 16.10.1962

OYUN EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- Noktaları itinalı bir şekilde boyadıysanız, karşınıza şirin bir sümüklüböcek çıkmıştır.
- Telâşlı, telâşlı koşturan sümüklüböceklerin 16'sı sola, 17'si sağa gidiyordu.
- Resimde birbirinin eşi olan pabuçları kolayca toplayabildiniz değil mi?.. Tam sekiz çift pabuç var...
- Ayşe'nin kaybolan şemsiyesi 16 numaralı olanıdır.

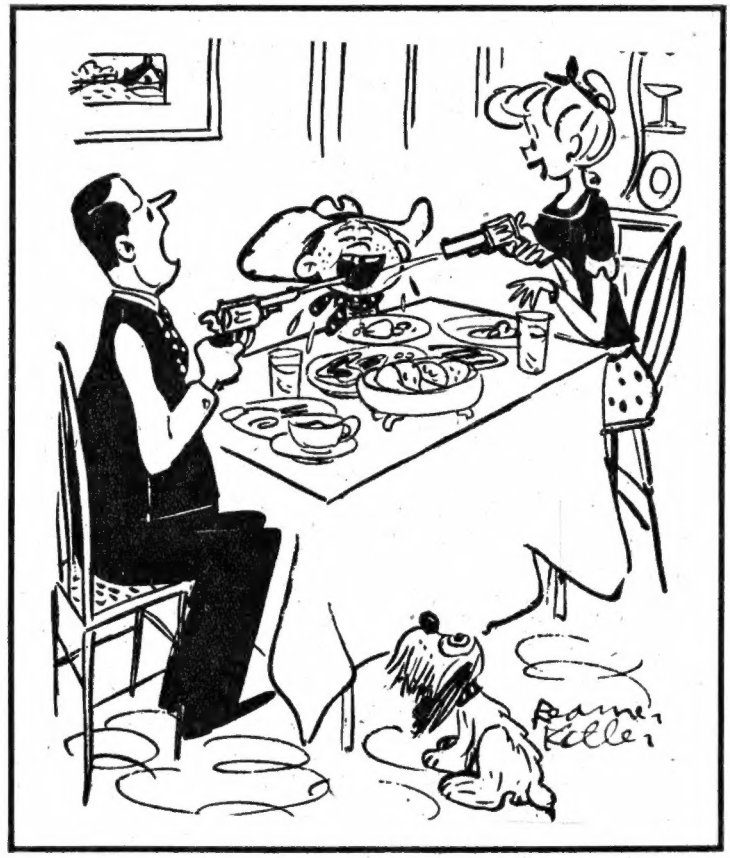

— «Sanki niçin Ali de başka çocuklar gibi bardaktan su içmiyor anlayamıyorum!»

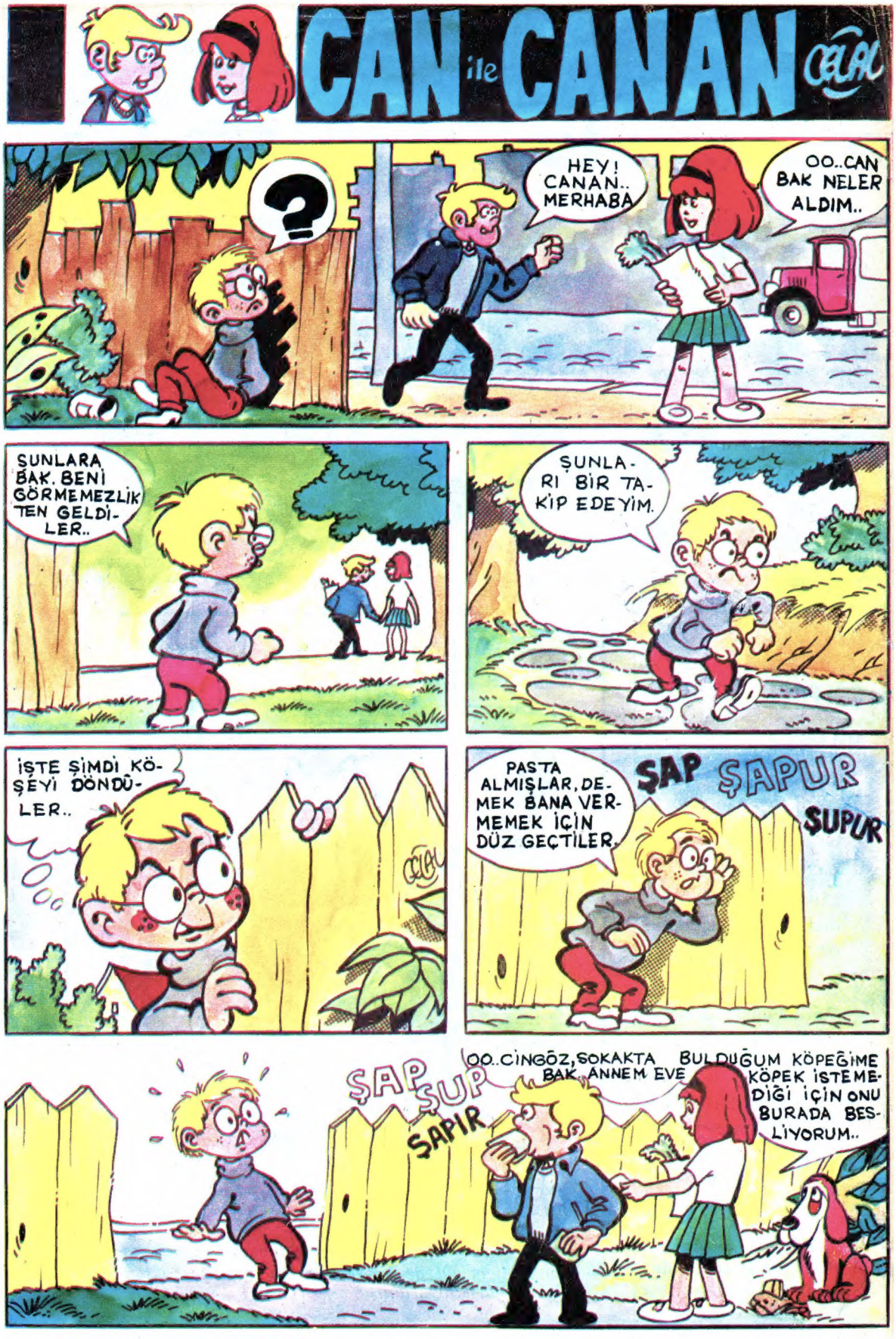
CAN ile CANAN
?
HEY! CANAN.. MERHABA
OO..CAN BAK NELER ALDIM..
ŞUNLARA BAK. BENİ GÖRMEMEZLİKTEN GELDİLER..
ŞUNLARI BİR TAKİP EDEYİM.
İŞTE ŞİMDİ KÖŞEYİ DÖNDÜLER..
PASTA ALMIŞLAR, DEMEK BANA VERMEMEK İÇİN DÜZ GEÇTİLER.
ŞAP ŞAPUR
ŞUPUR
ŞAP ŞUP ŞAPIR
OO..CİNGÖZ, SOKAKTA BULDUĞUM KÖPEĞİME BAK ANNEM EVE KÖPEK İSTEMEDİĞİ İÇİN ONU BURADA BESLİYORUM..